

In Urbe et orbe, 2 februari 2026: de hele katholieke wereld viert lichtmis Rumbek, 2 februari 2026: maar niemand van ons gedrieën eet vanavond pannenkoeken.

Redactioneeltje

Onze drie redactiewijzen vraag :

wanneer en waar is het idee voor dit 3-wijzen redactioneeltje ontstaan?

- Volgens **Gerda**: In de auto terwijl we naar hier reden en Flurk me vertelde over de voorbije activiteit van 17 januari en hij daarna ook zei dat hij nog een redactioneeltje moest verzinnen
- Volgens **Flurk**: Neen, het was bij Ann in Rumbek zelf, toen ze een merkwaardig verhaal vertelde van één van haar medebewoonsters en we daarop verder begonnen te fantaseren
- Volgens **Ann**: neen, allebei fout. Flurk had ons vorige week al gemaïld met de vraag om een spectaculair verhaal over onszelf te vertellen of te verzinnen. Het idee bestond dus al langer

Wie heeft het bij het rechte eind?

En welke zelfbeleefde verhalen zijn waar:

Gerda: Wie van jullie heeft er ooit een privéconcert van Will Tura gekregen? Ik, want op een zaterdagmiddag, kwam nonkel Arthur met zijn gitaar zingen voor zijn nichtjes en de hele groep Roodkapjes waar zij lid waren. Waar of niet waar?

Flurk: Ik ben geboren in Merksem en daar woont mijn moeder nu nog steeds. En op een keer van haar terug kwam heb ik daar mijn jeugdidool, Elton John, gezien, in levendelijve. Hij herkende mij weliswaar niet, maar ja, het was zeker al tien jaar geleden.

Maar het was leuk weerzien, we zijn de hele avond samengebleven. En hij heeft zelfs een liedje voor mij gezongen. Waar of niet waar?

Ann: In mei 2022 was er de wijding van Sophie, we waren er met de hele groep zonnepijlers. Nadien tijdens de receptie kwam onze bisschop overal een praatje slagen.

En twee jaar later was er in de Sint Petrus en Paulusstraat een speciale eucharistieviering ter gelegenheid 100 jaar bestaan van onze kerk. En wie kwam er daar ook en herkende mij meteen en wist mijn naam nog? Onze bisschop Lode Aerts. Waar of niet waar?

Oplossing: die vind je verder in het steekje...

Nieuwjaarswens van Katelijne

DAT HET NIEUWE JAAR

Dat het nieuwe jaar lief mag zijn.
Dat het ons af en toe mag omhelzen. Dat het ons mag samenbrengen.
Dat het ons mag aanmoedigen.

Dat het een jaar mag zijn waarin we lezen, kijken en luisteren.
Een jaar dat ons toont wie de ander is.
Dat het anders mag zijn. En zichzelf.
Dat het nuance mag leggen. Dat het mag verwonderen. Dat het ons gerust mag stellen als we het niet weten. Dat het ons ruimte mag geven om te dromen, te spelen, te lachen.

Dat het nieuwe jaar ons mag uitdagen. Schoonheid mag tonen. Dat het een jaar mag zijn dat knuffelt, zoent, verlangt.
Dat het mag vallen en opstaan.
Dat het ons mag troosten.

Maud Bekaert

Activiteitenkalender

Zondag 22 februari, Op reis door India en Nepal

Verantw.: Claudine, Eveline en Gerda

Duur: 11.30 u – 17.30 u

Waar: de Voncke, Lagaeplein 24 Heule

Prijs € 15

Inschrijven bij Eveline (eve1.m@hotmail.be) tegen 15 februari

14 maart, korte wandeling en bezoek aan Kiem en Bernard

Verantw.: Myriam en Mieke

Verzamelen aan parking Expo Waregem, Zuiderlaan (links van de baan, recht tegenover Bistro Berto en Flanders Insurance (bekijk het best op voorhand op Google-Maps, want de bewegwijzering daar is weinig zichtbaar)

Duur: 14u – 18u

Meebrengen: stapschoenen, (regen)kledij, rolstoel...

Prijs: € 20 (snack, drank en koffie)

Inschrijven bij Myriam (myriamvandooren5@gmail.com) tegen 11 maart (Snack is ofwel spaghetti bolognaise of croque met groenten. Je keuze niet vergeten te vermelden bij je inschrijving.)

Zaterdag 18 april, De plantentuin van Meise, met de bus

Verantw.: Leen, Mia en Ann D

Verzamelen bij Leen en Paul, Dreef ter Winkel 32, Gullegem

Duur: 10 u – 18.30 u.

Meebrengen: picknick + drank
museumpas en/of EDC-kaart

Prijs: € 35

Liefst op voorhand te betalen op het rekeningnummer van de zonnepijlers
BE59 1030 9772 3326 (met de naam van de deelnemer in de mededeling).

Inschrijven bij Ann Dekijvere (ann.dekijvere1@telenet.be) tegen 10 april.

Zondag 31 mei, BBQ en kampvoorbereiding bij Claudine en Joos

Duur: 11 u – 17.30 u

Waar: bij Claudine & Joos, St. Jansstraat 71 Beveren-Leie

Prijs: 20 €

Inschrijven: bij Claudine (claudine.denoulet@telenet.be) tegen 22 mei

Kamp Duin & Zee in Bredene van zondag 28 juni tot vrijdag 3 juli 2026

Post

Hallo allemaal,

Vooreerst **hartelijk dank** voor het kaartje dat ik deze zomer mocht ontvangen. Het doet deugd te weten dat jullie aan Lieve denken (door zoveel mensen gehandtekend).

En met deze wens ik jullie ook een

Vele warme nieuwjaarsgroeten,

Miet

We kregen ook nieuwjaarskaartjes van Anny C., van Marijke en haar mama, en van Ivan en Denise, de ouders van Steven.

Lief en leed

Op 17 december kwam Roos Degroote-Benoit ter wereld, dochtertje van Klaar (dochter van Jan en Gerda) en Aaron.

Op 22 december kwam Lucie Goemaere ter wereld, dochtertje van Elisa (dochter van Omaar en Jocelyne) en Bart.

Op 15 december overleed Jeannine Windels, (schoon)mama van Lorenzo en Annelies Lefevere-Vandenberghe (Jozowij).

Op 4 januari overleed Marianne Van Praet, schoonzus van Annie en Rik.

Op 7 januari overleed Eva Bauters, oud-Jozowijlid.

Op 16 januari overleed Dominiek Depuydt, (schoon)broer van Jan en Gerda.

Op 31 januari overleed Yetta Van de Eynden, de (schoon-)moeder van Flurk/Wim en Mieke.

Voorbije activiteiten

14 september: bezoek aan Koolhofput en Westfront in Nieuwpoort

25 oktober: bezoek aan chocolatier Vandebulcke en kampfoto's

22 november: literair gevarieerde namiddag in de bib in Wevelgem

Oudejaarsavond

17 januari: de 3 wijzen

Weetjes

Zondag 14 september: Bezoek aan Koolhofput en Westfront te Nieuwpoort

Caroline kwam mij afhalen aan 'De Molenreke'. Sophie en Ann V. reden ook met haar mee. We keuvelden gezellig over koetjes en kalfjes tijdens de autorit.

In Nieuwpoort moesten we eventjes zoeken om het plein te vinden waar we konden parkeren. Bernard en Katrien waren er al. Ze waren samen gekomen met een aangepast vervoer.

De rest van de groep kwam mondjesmaat toe, we waren met een klein groepje. Er waren ook twee mensen die waren ingeschreven, maar er niet konden bij zijn.

Jocelyne had een vrijwilligster gevonden om samen met haar naar zee te komen.

Toen iedereen er was besloten we een wandeling te maken naar een soort natuurgebied. Voor mij was het de eerste keer dat ik er kwam.

Het bleek een soort natuurreserveaat te zijn met water en paden waar je gemakkelijk kon wandelen. We genoten allemaal van de natuur.

Op een gegeven moment was Vincent nergens te bespeuren, hij was ons uit het oog verloren omdat hij foto's wilde nemen.

Hier en daar moesten we opletten van plassen, het had de voorbije dagen geregend.

Sommigen vroegen zich af welke planten er allemaal bloeiden en we hielpen de juiste benaming te vinden.

's Middags mochten we onze picknick gaan opeten in de cafetaria van een woonzorgcentrum in de buurt.

Toen we er aankwamen duurde het een tijdje voor we binnen konden. De dag voordien was er feest geweest, want er stond een tent buiten.

Onze picknick smaakte ons na de wandeling in de natuur. Lieve, had een kan koffie meegebracht van thuis voor de mensen die geen drank mee hadden.

Nadien bestelde bijna iedereen nog iets in de cafetaria, want we waren blij dat we er gebruik konden van maken.

In de namiddag trokken we met zijn allen naar het Westfront. Dat is een soort museum over de oorlog. Het was nog een wandeling om daar te geraken.

Er aan gekomen waren we verplicht om onze bagage weg te bergen in een soort locker, waarschijnlijk voor de veiligheid.

We kregen elk een soort koptelefoon en daarover kregen we wat uitleg. Zo konden we een personage kiezen en aan de hand hiervan zouden we te horen krijgen wat ze allemaal hadden meegemaakt tijdens de oorlog.

Doorheen de interactieve tentoonstelling kwamen we allerlei interessante zaken te weten van het personage die de oorlog beleefd had.

Zo zagen we ook verschillende brieven en kaartjes die ze naar hun familie probeerden te sturen. Wellicht om hen gerust te stellen. Waarschijnlijk vertelden ze niet veel of niks over de gruwelijke situaties die ze meemaakten.

Sommige verpleegsters zullen verschrikkelijke verwondingen gezien hebben en wellicht veel mensen zien sterven. Wij kunnen ons daar geen beeld over vormen en dat is maar goed ook. Laatst ons hopen dat we daar nooit een beeld zullen over krijgen.

Ik herinner me nog heel goede de vele verhalen die mijn grootmoeder - de moeder van mijn mama - over de beide wereldoorlogen vertelde. Mijn grootvader - de vader van mijn papa - heeft nooit iets verteld. Het zal wellicht te verschrikkelijk geweest zijn wat hij allemaal heeft meegemaakt.

Na die vreselijke verhalen had iedereen nood aan iets anders en daar had het museum goed op ingespeeld. Er bleek een tijdelijke tentoonstelling te zijn van de kunstenaar Raveel. Velen onder ons kenden zijn werken want de zonnewijzers zijn al enkele malen naar het Raveelmuseum geweest.

De vele kleuren die Raveel gebruikt in zijn werken deden ons goed. Er stond een televisiescherm opgesteld in een benedenruimte waar we fragmenten konden bekijken uit de rijke geschiedenis van Raveel. Enkelen onder ons konden daar wat zitten en wat uitrusten.

Daar was ook een hoekje waar er witte bladeren lagen met verschillende kleuren wasco waarmee je je eigen verbeelding kon botvieren. Dit sprak mij wel aan eens te proberen, Caroline bood mij wat ondersteuning om het groot blad vast te kunnen houden.

Ik liet mijn creativiteit los en tekende onder meer een zon. Hoe kan dat anders als je vriendengroep 'Zonnewijzers' noemt. Verschillende van de krijtjes waren kort, dus het was een uitdaging om er mee te kunnen kleuren. Waar een wil is, is natuurlijk een weg. Of het een kunstwerk was durf ik te betwijfelen.

Zo kwam het stilaan tijd om te verzamelen zodat we ons materiaal dat in de lockers stond, konden uithalen en wie wou kon nog eens naar het toilet.

Aan de balie kon je ook verschillende dingen kopen die een link hadden met de tentoonstelling over de oorlog.

Enkele leden dachten plotseling aan Johan, we vermoeden dat hij hier wellicht opmetingen heeft voor gedaan daar het museum een gebouw is van de provincie. We konden het niet aan Johan vragen, want hij was er niet bij.

Iedereen verlangde om iets te kunnen drinken, dus gingen we op zoek naar een café. We vonden er een en omdat er binnen niet genoeg plaats was, besloten we om op terras te zitten. We werden bediend. De meeste onder ons kozen voor iets warmes.

Terwijl werd er gezellig gekeuveld over koetjes en kalfjes. Onze kampbestemming van volgend jaar kwam ook ter sprake. De bestemming is Oostende eind juni.

Het werd stilaan tijd om naar de auto's te gaan, maar het bleek even zoeken om ze te vinden. Toen we van elkaar afscheid namen zagen we de wolken veranderen. Toen we huiswaarts reden begon het te regenen en wij waren blij dat we in de auto zaten. Het was een geslaagde dag geworden.

Zaterdag 25 oktober: Bezoek aan chocolatier Vandenbulcke en kampfoto's.

Mijn mama was die namiddag uitgenodigd bij haar familie. Omdat we zelf geen auto hebben, namen we contact met mijn nonkel die onze auto in mei had gekocht. Hij wou ons brengen naar de plaatsen waar we verwacht werden. Het bleek eventjes zoeken te zijn, maar gelukkig vond ik waar ik moest zijn.

Mieke en Johan waren naarstig bezig om alles klaar te zetten en ik besloot om wat te helpen. Iedereen kwam mondjesmaat toe. We dronken eerst een kopje koffie met zelfgebakken cake of taart. Wie de bakkers van dienst waren, weet ik niet meer, maar het was in elk geval lekker.

Veerle was er ook, eind augustus was ze op de fietsbrug lelijk gevallen en had ze een zware breuk opgelopen aan haar rechterarm. Ze was er aan geopereerd en er stond haar een lang revalidatieproces te wachten.

Plotseling zei ze mij dat ze al vaak aan mij gedacht had. Een tweetal jaren geleden heb ik eens mijn linkerhiel gebroken. Na de operatie heb ik een tweetal maanden in een revalidatieziekenhuis verbleven. Gelukkig is alles goed gekomen en heb ik er nu helemaal geen last meer van.

We moesten ons verdelen in twee groepen. Flurk ging de eerst groep rondleiden terwijl de andere groep naar de kampfoto's keek die onze fotograaf gemaakt had tijdens het kamp. Er kwamen weer veel herinneringen bij ons naar boven.

Voor de foto's van de rode draad brachten blije en zotte herinneringen bij ons boven. Ze werden druk becommentarieerd door de groep. Als je de foto's terugziet besef je duidelijk tot wat we allemaal in staat zijn.

Het werd stilaan tijd om ons klaar te maken om richting de chocolatier Vandenbulcke te wandelen. Daar aangekomen bleek de eerste groep nog bezig te zijn met de rondleiding.

We zagen bij het binnenkomen allerlei lekkers en enkelen onder ons hadden natuurlijk al zin in het lekkers te kopen.

In een zaaltje apart moesten we wat wachten tot de andere groep opdaagde en we namen van de gelegenheid gebruik om bij te praten over ons wel en wee.

Na een tijdje bleek de eerste groep in de winkel te zijn om hun aankopen te doen. Wij werden door Flurk meegenomen naar buiten. Hij zou ons op sleeptouw nemen door het stukje museum en fabriek.

Buiten kregen we een chocolade te proeven en de sfeer werd meteen gezet voor een interessante en boeiende rondleiding.

Flurk had zich duidelijk voorbereid. Hij heeft veel ervaring in gidsbeurten.

Buiten zagen we verschillende zaden van cacao bonen die in binnen- en buitenland worden gekweekt. Ze werken ook met fairtrade producten uit het buitenland.

Op een bepaald moment konden we ook voelen aan verschillende bonen en een eindje verder zagen we een soort constructie om bonen te verhandelen. Vincent probeerde dit omhoog te krijgen, ik weet niet meer of het hem gelukt is.

Toen konden we naar binnen gaan, daar zagen we op een twee à drietal schermen welk proces er moet gebeuren om van de cacao bonen vloeibare chocolade te maken. Flurk gaf er de nodig interessante uitleg bij.

Op het einde van de gang stond er een 'oude' machine waarmee ze in de beginjaren chocolade vloeibaar maakten, dit natuurlijk wel met het nodige geluid.

We moeten via de trap of de lift naar een verdieping hoger. Het museum is gebouwd rond de fabriek.

Op de eerste verdieping kregen we een inblik hoe André & Olga Vandenbulcke het in 1949 hebben opgericht. Nu zijn het de zoons en hun kleinkinderen die alles verderzetten.

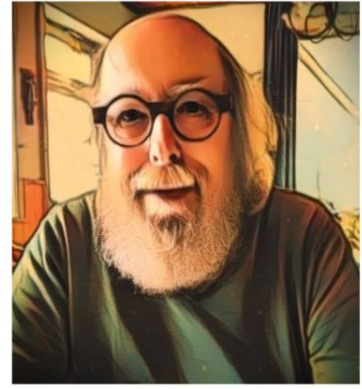
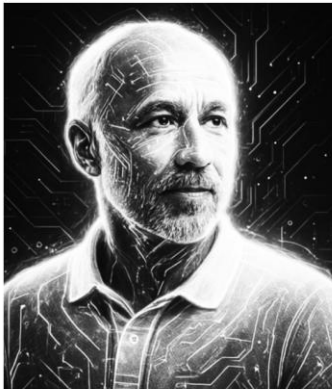
Het was zeer boeiend om alles te bekijken en hier en daar wat uitleg te lezen. Tijd om alles te lezen was er uiteraard niet. Ik denk niet dat iemand daar behoefte aan had.

We konden ook regelmatige proeven in de verschillende plaatsen waar we terecht kwamen. In een bepaald gedeelte kon je zelf een etiket samenstellen. Ik deed dat en in de winkel kon je deze dan vinden.

Zaterdag 17 januari: De drie wijzen

Nu weten we:

- Dat Els een nichtje is van Kurt van Eeghem (en blijkbaar ook zijn talenten in haar DNA heeft)
- Dat Flurk geen tattoo heeft
- Dat Veerle niet meer met de bus naar Sterrebos mag
- Dat Piet over de wegenputjes vliegt
- Dat prins Laurent een snelle chauffeur is, maar vindt dat hij daardoor minder risico loopt op een ongeval, want hij is minder lang op de baan
- Dat spinnen en koffie niet samengaan
- Dat de Zweden meer kaas zullen eten nu ze weten dat de kans op dementie daardoor verkleint
- Dat Paula Semer zich in de jaren zestig zorgen maakte over de ongewenste haargroei bij oudere vrouwen
- Dat 10-jarige Flurk toen het woord "flatulentie" in een woordenboek moest opzoeken
- Dat de broers van Piet Cottenier veel atletischer zijn dan hij
- Dat jonge meisjes zich afvragen of het appels of peren worden
- Dat Veerle van Jozowij een zonnebloemkop kreeg bij haar huwelijk: "een mokke voor een mokke"
- Dat de vuilste varkens in het schoonste stro willen slapen
- Dat het recept van wat na de 3 wijzen verorberden ook in dit steekje staat

Boekentoptien

Beste Zonnewijzers,

Tijdens en na jullie bezoek aan de bibliotheek van Wevelgem kreeg ik de vraag om een top tien van boeken samen te stellen. Ik heb die vraag al verscheidene malen gekregen en eigenlijk vind ik het niet zo gemakkelijk om hierop te antwoorden. Want smaken verschillen zo. Wat ik een mooi of leuk boek vind, kan voor iemand anders totaal niet het geval zijn.

Ik heb toch geprobeerd om een top tien samen te stellen. Echter niet van titels, maar ik heb gekozen voor tien auteurs met al dan niet een lievelingsboek. Dit zijn auteurs die mijn voorkeur dragen en waarvan ik de meeste boeken gelezen heb. Geen auteurs met hoogstaand literaire boeken of auteurs die een literatuurprijs gewonnen hebben of zullen winnen. Maar wel auteurs die romantische of spannende, vlot leesbare en toegankelijke verhalen brengen. Die bij het lezen van hun boeken mij wat laten wegdromen en af toe helpen om zorgen en stress te vergeten.

De volgorde van de schrijvers is willekeurig.

Santa Montefiore: auteur van streek- en familieromans, met veel romantiek. Haar eerste boek "De ombu-boom" draagt nog altijd mijn voorkeur. Is ook het enig boek dat ik 2 maal gelezen heb.

Corina Bomann: auteur van familie- en streekromans waaronder de reeks "De kleuren van schoonheid". Centraal in deze reeks van 3 romans staat de Duitse Sophia, studente scheikunde. Het is tevens een verhaal over de eerste pioniers in de cosmetica-industrie, afspelend tegen de historische achtergrond van de 20ste eeuw.

Lucinda Riley: auteur van historische en romantische fictie. Vooral gekend van de reeks "De zeven zussen". Maar zij heeft ook andere romans geschreven die ik eerlijk gezegd liever gelezen heb. Zoals "Het Italiaanse meisje": verhaal van Rosanne, een Italiaans meisje uit een volksbuurt in Napels die een beroemde operazangeres wordt.

Karen Swan: auteur van vooral romantische boeken. De verhalen spelen zich af in verschillende landen, terug te vinden op de titels, vb Het Deense verlangen, De Canadese ontmoeting, Italiaanse herinnering...

Nicky Pellegrino: auteur van feelgoodromans, vlot en zeer toegankelijk geschreven. Verhalen spelen zich meestal af in Italië. Vb. "Kookschool d'amore".

Marie Lamballe: auteur van historische familieromans. Reeks "De vrouwen van Atelier Roses" (2 boeken) brengt het verhaal van een vrouw die met haar moeder en grootmoeder een hoedenatelier runt, midden 19^e eeuw.

Jojo Moyes: auteur van romantische boeken en familieromans. Meerdere boeken zijn ook verfilmd. Mijn voorkeur gaat uit naar het boek "De sterrengever". Deze roman brengt het verhaal van Alice die zich aansluit bij Pack Horse Library alias een paardenbibliotheek, een groep van 5 vrouwen die te paard in afgelegen gebieden boeken uitlenen aan mensen.

Nicolas Sparks: auteur van vooral romantische boeken, waarvan verscheidene verfilmd zijn. Meest gekende boek is misschien wel "Het dagboek", verfilmd als The Notebook.

Anne Jacobs: auteur van historische feelgoodromans, vlot en zeer toegankelijk geschreven. O.a de reeks "Het weesmeisje" (6 boeken) over een rijke textielfamilie in Duitsland, 1^e helft 20ste eeuw.

Nicci French: Brits auteurskoppel van psychologische thrillers. O.a. de reeks met psychoanalytica Frieda Klein als hoofdpersonage bestaande uit 8 boeken, 1e boek "Blauwe maandag", gevolgd door "Dinsdag is voorbij",...

Met dit lijstje van auteurs en hun boeken hoop ik de leeskriebels bij jullie wat aangewakkerd te hebben. Alvast veel leesplezier.

Griet

Een van de gerechten van de januari-activiteit.

Schotse éénpanner

Benodigheden voor 4 personen:

Puree van aardappelen

40g. boter, 250g. gesnipperde uien, 400g; gemengd gehakt, 25 cl.

Bouillon, 400 g. kleingesneden prei, 1 eetlepel worcestersaus, 4 eetlepels vlugkokende havermout, peper, nootmuskaat, zout.

Bereiding:

Bereid de puree en houd deze warm. Verhit de boter, bak daarin het gehakt en de ui, maak deze met een vork los, zodat het kruimelig wordt.

Doe de bouillon in de pan en voeg de prei toe. Laat de bouillon even koken, temper de warmtebron en roer de worcestersaus en havermout door het gehakt. Laat dit geheel gaar en gebonden koken.

Voeg dan naar smaak peper, zout, nootmuskaat en eventueel kruidnagel toe. Schep het gehakt-groentenmengsel in een schaal en leg daarbovenop de aardappelpuree... Smakelijk

Oplossing Onze drie redactiewijzen vraag :

Ann had het bij het rechte eind.

WAAR: Gerda was tien en kreeg zelfs tranen in de ogen van het "Winterroosje".

WAAR: maar het was niet één liedje maar meerdere, en het was niet alleen voor Flurk maar voor 23000 toeschouwers in het toenmalig Sportpaleis in Merksem.

EEN BEETJE WAAR: hij herkende Ann meteen als vriendin van Sophie, maar haar voornaam kende hij niet.

Het vlot loslaten

'Ik voelde me wanhopig.
Maar door dit verhaal zie ik
een nieuw perspectief.'
De wijsheid van spirituele
verhalen.

De boeddhistische traditie vertelt dat Boeddha eens in de woestijn een groepje mensen met een zwaar vlot op hun schouders zag sjouwen. Hij vroeg hun waarom ze dat deden. Ze antwoordden: 'Dit vlot heeft ons over de rivier geholpen. Zo konden we ontsnappen aan een tijger die ons achterna zat. Dit vlot heeft dus ons leven gered!'

Waarop Boeddha antwoordde: 'Dat kan wel waar zijn, maar als jullie het nu niet achter je laten, dan wordt het je dood!'

Dit is één van de vele voorbeelden van een spiritueel verhaal, een parabel. De opdracht van elke spirituele weg wordt er prachtig in samengevat: laat los!

Koppig vasthouden

In het boeddhisme staat het vlot symbool voor de leer. Die heeft je op weg geholpen. Maar als je de leer als onaantastbaar beschouwt wordt die eerder een belemmering dan een hulp. Uiteindelijk gaat het erom je eigen waarheid te vinden. Het vlot kan symbool staan voor elke ideologie, voor de regels van elk instituut, voor alle onwrikbare overtuigingen en dogma's die je als kind meekreeg. We zijn allemaal volgestopt met antwoorden, voordat we ook maar wisten wat onze eigen vragen eigenlijk waren. Die antwoorden kunnen van de kerk afkomstig zijn (de catechismus!) of van welk ander godsdienstig of politiek systeem dan ook. Het koppig vasthouden aan zo'n vlot wordt je dood: de kerken lopen leeg, het communisme is ingestort en de huidige

HET LEVEN KAN RAAR LOPEN

HÉ
MOET JIJ OOK
DIE KANT OP

Loesje

Postbus 1045
6801 BA Arnhem www.loesje.nl

crisis legt ook flinke scheuren bloot in ons kapitalistisch systeem. We moeten ons als mens en als mensheid steeds weer aanpassen aan nieuwe omstandigheden, zoals immigranten wanneer ze in een andere cultuur gaan leven. En wij zijn allemaal immigranten: immigranten in de samenleving van de toekomst. Onze oude overtuigingen kunnen ons hinderen bij dat integratieproces. Wie blijft denken dat een blanke een betere president van de VS is dan een kleurling, dat alleen mannen priester kunnen zijn, of dat christenen als enigen de waarheid in pacht hebben, wordt een fossiel.

Alles kwijt

Iemand heeft eens gezegd: we worden als origineel geboren, maar velen sterven als kopie. Dat is waar. En het is een hele opgave om als volwassene je eigen originaliteit te hervinden.

Toen vorig jaar mijn boek 'Een

ketterse catechismus' werd gepresenteerd, gebruikte ik dit verhaal van Boeddha om aan te geven dat we de oude antwoorden van de kerk achter ons mogen laten voor zover ze ons nu niet meer dienen. Na afloop werd ik aangesproken door een vrouw die zei: 'Dat verhaal over Boeddha heeft me diep geraakt. Op dit moment in mijn leven ben ik alles kwijt: mijn partner, mijn huis en al mijn vroegere overtuigingen. Ik voelde me wanhopig. Maar door dit verhaal zie ik een nieuw perspectief. Misschien is het wel een zegen dat ik al het oude achter me moet laten...' Het is van levensbelang het vlot steeds weer ter discussie te stellen: niet alleen als het gaat over de leer van de kerk, maar ook als het gaat om overleefde patronen in ons eigen leven. *

Hein Stufkens

is auteur en leider van het bezinningscentrum La Cordelle te Cadzand.